

na tento případ předpisu §§ 6 a 23 hon. z., slušelo přihlednouti k ustanovením §§ 1090 a sl. o. z. o., podle nichž nájmem, resp. pachtem dává se věc nebo právo do úplatného užívání, zračícího se v pobírání užitků nebo výnosů, stejně tak zv. podnájmem resp. podpachtem (§ 1098 cit. zák.). Výtěžkem honitby jest právě odstřel zvěře a udělení oprávnění na odstřel zvěře jest podle uvedeného pachtem, stalo-li se úplatně, čehož st-l ani ve správním řízení ani ve své stížnosti k nss nepopřel. Není tudíž vytýkané nesprávnosti v právní subsumpci žal. úřadu a stížnost jest též v tomto bodu bezdůvodná.

Konečně namítá stížnost, že ve vydání honebního certifikátu lesnímu zřízení st-lovu pro okrsek honitby, o který jde, zahrnuto jest udělení svolení okresního výboru k dání tohoto okrsku st-li do podnájmu i jest v rozporu se zákonem právní názor, z něhož zřejmě úřad vycházel, že částečný podnájem stal se bez povolení okr. výboru. Po názoru nss-u prohlášení okr. výboru, má-li zmíněné potřebné povolení skutečně v sobě zahrnovati, může se státi jen ve formě výroku rozhodujícího v takovémto sporu na úřad vzneseném. Vznéstí jej na úřad může pak jen žádost některého účastníka, jakýmž se zřetelem ke znění cit. Šu 6 by mohl býti v daném případě nájemce honitby, její podnájemce nebo samo honební společenstvo. Že by o přípustnosti konkrétního pronájmu částky společenstevní honitby bylo došlo k takovému výroku okr. výboru, neb že by jen některý z účastníků byl žádal za vydání tohoto výroku, ani sama stížnost netvrdí. V tom pak, co stížnost tvrdí, že totiž úřad rozhoduje o věci jiné pro toto posléze zmíněné rozhodnutí vyšel snad z — omylného ovšem — skutkového předpokladu, že st-li přísluší vykonávání myslivosti na dotčené pozemkové ploše, nelze právem spatřovati autoritativní, právní moci schopné rozhodnutí, zahrnující v sobě udělení svrchu zmíněného povolení po rozumu Šu 6. Stížnost jest tedy i v tomto bodu bezdůvodná. . .

Č. 2930.

Civilní technikové: I. Před platností min. nař. ze 7. května 1913 č. 77 ř. z. nebylo civilním inženýrům a geometrům zakázáno míti samostatné odbočky mimo řádné bydliště. — II. V oné době zřízení poboček nebylo třeba oznámiti zemskému úřadu politickému.

(Nález ze dne 30. listopadu 1923 č. 20.367).

Věc: Josef W. v Litoměřicích (adv. Dr. Rich. Pírk z Liberce) proti ministerstvu veř. prací o neohlášení filiálek.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nálezem pracovní sekce inženýrské komory pro čsl. republiku v Praze z 21. ledna 1922 byl st-l vyzván, aby do dvou měsíců zrušil všechny filiálky (v Liberci, v Šluknově i v Chebu). Zsp k odvolání zrušila příkaz ke zrušení filiálky v Liberci, nevyhověla však odvolání, pokud čelilo proti zrušení filiálek v Chebu a Šluknově. Další odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

Stížnost vytýká rozhodnutí tomu nezákonnost, nesprávné posouzení věci a vady řízení a sice

1) ač uznáno, že inženýrská komora nebyla příslušna vydati onen příkaz, přece nebyl její nález zrušen a příslušné řízení zahájeno,

2) nebylo provedeno šetření o tom, že st-l zřízení filiálek v Chebu a Šluknově příslušným okresním hejtmánstvím v letech 1910 a 1907, tedy před min. nař. ze 7. května 1913 č. 77 ř. z. ohlásil.

3) Min. nař. z 11. prosince 1860 č. 36.413 č. 1 z. z. pro Čechy z r. 1861 nemá platnosti na případ st-lův, zejména nelze z něho dovoditi povinnost, aby zřízení filiálky bylo oznámeno místodržitelství.

Nss uznal stížnost odůvodněnou, uváživ ve věci, že teprve min. nař. ze 7. května 1913 č. 77 ř. z. bylo civilním inženýrům a civilním geometrům zakázáno držeti samostatné odbočky mimo řádné bydliště a že do té doby platila pro civilní techniky nař. stát. min. z 11. prosince 1860 č. 36.413 a nař. min. z 8. listopadu 1886 č. 8152.

Nař. rozhodnutí v podstatě jest založeno na témž právním stavu — dospívá však k názoru, že v § 12 v souvislosti s § 15 odůvodněn úsudek, že obdobně jako přesídlení tak i rozšíření činnosti na několik okresů ve způsobu zřízení odboček jest třeba oznámiti zemskému úřadu politickému. Tento úsudek nemá však v dovolaných zákonných ustanoveních opory, neboť dle § 12 uděluje místodržitelství povolení, aby se civilní technik v jeho správním území usadil, a uveřejňuje jeho stálé bydliště. Dle § 14 jest geometr povinen, aby ve svém bydlišti udržoval jednací (úřední) místnost, dle § 15 má aut. technik přesídlení své ohlásiti, děje-li se v témž stavebním okrsku, představenému téhož, děje-li se z jednoho stavebního okrsku do druhého, představeným obou okrsků a děje-li se z jednoho správního území do druhého příslušným zemským úřadům.

Z těchto předpisů zjevno, že se nezmiňují o pobočných kancelářích — o filiálkách, že tyto ani nezakazují, ani zvlášť nestanoví, jak při zřízení jich má býti pokračováno. Uváží-li se, že cit. nař. při přesídlení vyžaduje ohlášení zemskému úřadu pouze, když děje se z jednoho (sc. zemského) správního území do druhého — nelze zajisté dovoditi, že pro zřízení pouhé filiálky platí přísnější předpis, zvlášť když tu nejde o povolení nové, nýbrž jen o rozšíření provozu dle povolení již daného. Poněvadž není také jiného předpisu, dle kterého zřízení filiálek aut. technika podléhá oznámení nebo schválení místodržitelství, nemá nař. rozhodnutí, které pro nedostatek takového oznámení udržuje v platnosti příkaz na zrušení filiálek, opory v zákoně, pročež muselo jako nezákonné býti zrušeno.

Č. 2931.

D á v k a z p ř í r ů s t k u h o d n o t y: Dávce podléhají jen věci nemovitě, tedy pozemek, budovy na něm zřízené a věci v zemi upevněné nebo zazděné nebo ke stavení přikované nebo hřebíky přibité (dávkový řád čes. z r. 1915).

(Nález ze dne 30. listopadu 1923 č. 20.369).

V ě c: Firma Max T. a spol. v Praze (adv. Dr. Richal Bichal z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstků hodnoty.